

Necid ölllerinde

Ya Nebi! Őu halime bak!
Nasıl ki bağrı yanar, gün kızınca sahranın
Benim de ruhumu yaktıkça yaktı hicranın!
Harim-i pakine can atmak istedim durdum
Gerildi karşıma yıllarca ailem, yurdum
"Tahammül et" dediler... Hangi bir zamana kadar?
Ne bitmez olsa tahammül, onun da bir sonu var.
Gözümde tüttü bu andıkça yandığım toprak
Önümde durmadı artık, ne hanuman ne ocak
Yıkıldı hepsi. Ben aştım diyar-ı Sudan'ı
Üç ay "Tihame!" deyip çiğnedim beyabanı
Kemiklerim bile yanmıştı belki sahrada
Yetişmeyeydin eđer, ya Muhammed, imdada
Eserdi kumda yüzerken serin serin nefesin
Akarsular gibi çağlardı her tarafta sesin
İradem olduđu gündür senin iradene ram
Bir an için bana yollarda durmak haram
Bütün heyakili hilkatle hasbihal ettim
Leyale derdimi döktüm, cibali söyledim
Yanıp tutuşmadan aylarca yummadım gözümü
Nucuma sor ki bu kirpikler uyku görmüş mü?
Azabı hecrine katlandım elli üç senedir
Sonunda alnıma çarpan bu zalim örtü nedir?
Beş-altı sineyi hicran içinde inleterek
Çıkan yüreklere hüsrân mı, merhamet mi gerek?
Demir nikaabını kaldır mezar-ı pakinden!
Bu hasta ruhumu artık kayırma hakinden!
Nedir o meşale? Nurun mu? Ya Resulallah!

Mehmet Akif ARSOY

Adı Güzel Kendi Güzel Muhammed

Canım kurban olsun senin yoluna,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed,
Şefâat eyle bu kemter kuluna,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Mü'min olanların çoktur cefâsı,
Ahirette olur zevk-u sefâsı,
On sekiz bin âlemin Mustafâ'sı,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Yedi kat gökleri seyrân eyleyen,
Kûrsûn üstünde cevlân eyleyen.
Mi'râcda ümmetin Hak'dan dileyen,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Ol çâriyâr anın gökler yâridir,
Anı seven günahlardan beridir,
On sekiz bin âlemin serveridir,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Aşık Yunus neyle iki cihânı sensiz,
Sen Hak Peygambersin şeksiz, gümânsız
Sana uymayanlar gider imânsız,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Yunus Emre

Sultanım Efendim

Rûhum sana, varlık sana hayrandır Efendim!
Bir ben değil, âlem sana kurbandır Efendim!..
Ecrâm ü felek, levh ü kalem mest-i nigâhın,
Dîdârına âşık Ulu Yezdan'dır Efendim!..
Maşşerde nebîler bile senden medet ister,
Rahmet, diyen âlemlere Rahman'dır Efendim!..
Tâ Arş'a çıkar her gece âşıkların âhı,
Metheyliyen ahlâkını Kur'ân'dır Efendim!..
(Ulvi) de senin bağı yanık âşık-ı zârın
Feryâdı bütün âteş-i sûzandır Efendim!..
Aşkınla buhurdan gibi tütme bu kalbim,
Sensiz bana Cennet bile hicrandır Efendim!..
Doğ kalbime bir lâhzacık ey Nûr-i dilârâ
Nûrun ki gönül derdime dermandır Efendim!..
Kıtmîrinim Ey Şâh-ı Resûl, kovma kapından,
Âsilere lûtfun yüce fermanıdır Efendim!..

Ali Ulvi Kurucu